

Αριθμός ατομικής γνωμοδοτήσεως 331/2014

Αριθμός πρωτοκόλλου εγγράφου ερωτήματος: Γ31/175/2013 Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. / διευθύνσεως οικονομικών υπηρεσιών / τμήματος γενικού λογιστηρίου, ως συνεπληρώθη με το υπ' αριθμ. πρωτ. 31/276/2014 έγγραφο της ίδιας Υπηρεσίας.

Περίληψη ερωτήματος: 1. Αν είναι έγκυρος η συναφθείσα μεταξύ των αναγραφόμενων στο αρχικό από τα ως έγγραφα εταιρειών σύμβαση «εκχώρησης – αναγνώρισης». 2. Αν επιτρέπεται να γίνη εξόφληση της μιάς εκ των ως άνω εταιρειών βάσει των προσκομισθέντων στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. εγγράφων παρ' ότι τα παραστατικά έγγραφα έχουν εκδοθή από την άλλη εταιρεία. 3. Εφ' όσον ο ως άνω τρόπος εξοφλήσεως δεν είναι ασφαλής, εάν συντρέχει νόμιμος λόγος δημοσίας καταθέσεως του οφειλομένου ποσού χρημάτων.

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

I.A. Στο αρχικό από τα ως άνω έγγραφα εκτίθενται τα εξής: Η μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης υπό την επωνυμία φέρρινγκ Ελλάς («ferring Hellas») – χάριν συντομίας του λοιπού: «φέρρινγκ» - δραστηριοποιείται στον χώρο της εισαγωγής και της εμπορίας φαρμάκων, τα οποία διαθέτει στην ελληνική αγορά μέσω της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία «φάρμακον α.ε.» («farmakon a.e.») – χάριν συντομίας, «φάρμακον». Για τον σκοπό αυτό οι εταιρείες αυτές είχαν υπογράψει σύμβαση παροχής υπηρεσιών, δυνάμει της οποίας η «φέρρινγκ» προέβαινε στην εισαγωγή των φαρμάκων στην ελληνική αγορά και η «φάρμακον» παρείχε υπηρεσίες αποθηκείσεως και διανομής αυτών στους πελάτες που της υπεδείκνυε η «φέρρινγκ» η οποία διατηρούσε την κυριότητα των εμπορευμάτων, ενώ η «φάρμακον» προέβαινε (ανάμεσα στις άλλες συμβατικές υποχρεώσεις της) στην είσπραξη των οφειλομένων με τιμολόγια που εξέδιδε υπό την επωνυμία της. Ως «αιτιολογία» επί των τιμολογίων εφέρετο ότι η πώληση αφεώρα σε προϊόντα κυριότητος «φέρρινγκ». Κατά τα οριζόμενα στη σύμβαση η «φάρμακον» υπεχρεούτο να αποδίδη τα αναγραφόμενα στα τιμολόγια ποσά στη «φέρρινγκ». Με την από 4-3-2013 έγγραφη εξώδικη πρόσκληση - δήλωσή της προς το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. η «φέρρινγκ» κατήγγειλε την ως άνω σύμβαση παροχής υπηρεσιών και εδήλωσε ότι, λόγω της καταγγελίας, στο εξής δικαιούχος για την είσπραξη των εκκρεμών

τιμολογίων που είχαν εκδοθή από την «φάρμακον» είναι η «φέρρινγκ» η οποία και προσεκόμισε στην ερωτώσα υπηρεσία - χάριν συντομίας: Υπηρεσία - την από 26-9-2011 «σύμβαση εκχώρησης - αναγνώρισης» στην οποία αναγνωρίζεται ότι δικαιούχος των ποσών αυτών (των εκκρεμών τιμολογίων) θα είναι η «φέρρινγκ». Με βάση τα ως άνω έγγραφα εκλήθη η Υπηρεσία να προβή στην καταβολή των χρηματικών ποσών των εκκρεμών τιμολογίων στην δικαιούχο. Το εις ευρώ συνολικό ποσό α) των εκκρεμών τιμολογίων που κατέχει η Υπηρεσία ανέρχεται περίπου σε 650.000,00, ενώ β) των εκκρεμούντων σε όλες τις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. περίπου σε 1.000.000,00.

Ι.Β. Από το δεύτερο ως άνω έγγραφο της Υπηρεσίας προκύπτει ότι οι προβλεφθείσες για την πληρωμή της ανωτέρω οφειλής πιστώσεις μετεβιβάσθησαν - με τα συνημμένα σε αυτό επιτροπικά εντάλματα - από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. (κύριον διατάκτην) στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., προκειμένου να ακολουθήσουν τα επόμενα στάδια της διοικητικής και της λογιστικής διαδικασίας πληρωμής της δαπάνης από τα αρμόδια όργανα (= δευτερεύοντα διατάκτη και υπόλογο αντιστοίχως, τα οποία ανήκουν στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.).

Ι.Γ. Εν όψει των εκτεθέντων η Υπηρεσία έθεσε τα ως άνω ερωτήματα.

II. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

II.A. Αστικός κώδικς (Α.Κ.) - π.δ. 456/1984, Α 164: Άρθρο 211 («άμεση αντιπροσώπευση»): Δήλωση βουλήσεως από κάποιον (αντιπρόσωπο) στο όνομα άλλου (αντιπροσωπευομένου) μέσα στα όρια της εξουσίας αντιπροσωπεύσεως ενεργεί αμέσως υπέρ και κατά του αντιπροσωπευομένου

II.B. Εισαγωγικός νόμος Α.Κ. (εισ.ν.α.κ.) - αν.ν. 2783/1941 - ο οποίος μετεγλωττίσθη δυνάμει του αμέσως ανωτέρω π.δ.: Άρθρο 105. Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημοσίας εξουσίας που τους έχει ανατεθή, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διατάξεως που υπάρχει χάριν του γενικού συμφέροντος. Άρθρο 106. Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη ... των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους.

II.Γ. Αν.ν. (αναγκαστικός νόμος) 1846/1951 (Α 179): Άρθρον 1: 1. Ο παρών νόμος έχει ως σκοπόν την ασφάλισιν των εν τοις επομένοις άρθροις 2 - 4 αναφερομένων προσώπων εις περίπτωσιν ασθενείας, μητρότητας, αναπηρίας, στυχήματος, γήρατος και ανεργίας ως και των μελών της οικογενείας αυτών εν περιπτώσει ασθενείας τούτων ή θανάτου του προστάτου αυτών ησφαλισμένου. 2. Η

δια του παρόντος θεσπιζόμενη ασφάλισις περιλαμβάνει ειδικώτερον τους ακόλουθους κλάδους:

- α) Τον κλάδον παροχών ασθευείας και μητρότητος εις χρήμα.
- β) Τον κλάδον παροχών ασθευείας και μητρότητος εις είδος.
- γ) δ)

II.Δ. Ν. 3086/2002 («Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους», Α 324): Άρθρο 6: 2. Τα Τμήματα γνωμοδοτούν: α) β)..... γ)..... Επίσης σε ερωτήματα που υπογράφονται από άλλο κατά νόμον όργανο Διοίκησης Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου,..... εφ' όσον αφορούν ζητήματα της αρμοδιότητός τους

II.Ε. Ν. 2362/1995 (Α 247): Άρθρο 20 (ως αντικατεστάθη με το άρθρο 20 ν. 3871/2010, Α 141): Διατάκτης: 1. Διατάκτης είναι ο Υπουργός ή το προβλεπόμενο από τις οργανωτικές διατάξεις όργανο του φορέα της Γενικής Κυβέρνησης είτε άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο, το οποίο αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού του φορέα του και προσδιορίζει τις απαιτήσεις σε βάρος του. Κύριος διατάκτης είναι ο διατάκτης που αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων οι οποίες τίθενται στη διάθεσή του απευθείας από τον προϋπολογισμό του φορέα του. Δευτερεύων διατάκτης είναι ο διατάκτης που αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος πιστώσεων οι οποίες τίθενται στη διάθεσή του κατ' εντολήν του κυρίου διατάκτη. 2. Τα καθήκοντα του διατάκτη είναι ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του δημοσίου υπολόγου. 3. Ο διατάκτης οφείλει να λαμβάνη τα απαραίτητα μέτρα για την ορθή εκτέλεση του προϋπολογισμού του φορέα του. 4. ...

II.ΣΤ. Ν. 3918/2011 (Α 31): Άρθρο 17:1. Συνιστάται νομικό ή πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία εθνικός οργανισμός παροχής υπηρεσιών υγείας (εφ' εξής Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ή Οργανισμός) Η έναρξη λειτουργίας του Οργανισμού ορίζεται έξι μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. 2. Στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. μεταφέρονται και εντάσσονται ως υπηρεσίες, αρμοδιότητες και προσωπικόν ο κλάδος υγείας του ιδρύματος κοινωνικών ασφαλίσεων – ενιαίου ταμείου ασφαλίσεως μισθωτών (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) ». Άρθρο 29: 1. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. αποτελεί καθολικόν διάδοχο των εντασσομένων φορέων και υπεισέρχεται και στις υποχρεώσεις αυτών. 2. 3. Οι συμβάσεις των εντασσομένων φορέων εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.. Άρθρο 30: 1. 2. Οι παροχές ασθευείας εις χρήμα που προβλέπονται από τους κανονισμούς παροχών των εντασσομένων στον οργανισμό κλάδων και φορέων υγείας των ασφαλιστικών οργανισμών εξακολουθούν να χορηγούνται από τους φορείς αυτούς. Άρθρο 33: 6

(ως αντικατεστάθη δυνάμει του άρθρου 72 παραγράφου 27 του ν. 3984/2011, Α 150). Από της ενάρξεως λειτουργίας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και μέχρι της εγκρίσεως του πρώτου προϋπολογισμού του οι δαπάνες εκτελούνται από τις πιστώσεις των εγκεκριμένων προϋπολογισμών των εντασσομένων φορέων και κλάδων σε ποσοστό που θα καθορισθί με απόφαση υπουργού εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης [ήδη, δυνάμει του άρθρου 2 παραγράφου 1 του π.δ. 88/2012 (Α 143), υπουργού εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης και προνοίας].

II.Z. Ν. 4038/2012 (Α 14): Άρθρο 34: 1α (ως αντικατεστάθη δυνάμει του άρθρου δευτέρου παραγράφου 2 του ν. 4163/2013, Α 155): Το Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να χρηματοδοτήσει τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. μέχρι του ποσού του ενός δισεκατομμυρίου πεντακοσίων εκατομμυρίων ευρώ για την κάλυψη μέρους των υφισταμένων στις 31-12-2011 οφειλών του οργανισμού προς τις φαρμακευτικές εταιρείες κ.λπ.. 1β (ως αντικατεστάθη με την παράγραφο 1 άρθρου 3 ν. 4132/2013, Α 59). Ως υφιστάμενες οφειλές νοούνται εκείνες για τις οποίες έχουν εκδοθή τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση παραστατικά στοιχεία μέχρι 31-12-2011.

II.H. Π.Ν.Π. (πράξη νομοθετικού περιεχομένου) από 16-12-2011 (Α 262) κυρωθείσα δυνάμει του άρθρου 1 ν. 4047/2012 (Α 31): Άρθρο 6: 1. Στο άρθρο 28 του ν. 3918/2011 προστίθενται οι εξής παραγράφοι: 10. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για την αντιμετώπιση ... των δαπανών του δύναται να μεταβιβάζη πιστώσεις στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.

III. ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Από τις άνωθι διατάξεις συνάγονται τα εξής:

III.1. Ο - προϊσχύσας του νυν ισχύοντος αν.ν. 1846/1951 – ν. 6298/1934 ακολουθών την κλασσική διαίρεση της κοινωνικής ασφάλισης όπως είχε διαμορφωθή στις διάφορες νομοθεσίες και διεθνείς συμβάσεις, περιελάμβανε όλες τις παροχές (συνεπεία) ασθένειας και μητρότητας, τόσο τις εις είδος όσον και τις εις χρήμα, εις ένα ενιαίον ασφαλιστικόν κλάδον, δοθέντος ότι όλες οι παροχές απέρρεαν από μίαν και την αυτήν ασφαλιστικήν περίπτωσιν. Αντιθέτως ο αν.ν. 1846/51 ακολουθών την αγγλοσαξωνική παράδοση αφ' ενός και αφ' ετέρου την γενικώτερη αντίληψη της ουσιώδους ενότητος των υγειονομικών υπηρεσιών προλήψεως και θεραπείας και ότι είναι δυνατόν να λάβουν καθολική μορφή – απηλλαγμένη ίσως της ασφαλιστικής (μορφής) – οι εις είδος παροχές εν σχέσει προς τις άλλες, εχώρισε αυτόν τον (ενιαίο) κλάδο σε δύο κλάδους εκ των οποίων ο ένας περιλαμβάνει τις εις είδος και ο άλλος τις εις χρήμα παροχές. Στην εισηγητική του εν λόγω αναγκαστικού νόμου έκθεση ουδέν αναγράφεται περί των λόγων αυτού του χωρισμού ο οποίος

αντιστοιχεί στην εξ επόψεως περιεχομένου διάκριση των παροχών της ασφαλίσεως ασθενείας. Εις είδος ήσαν οι παροχές α) τις οποίες το πρώην Ι.Κ.Α. (ιδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων) και ήδη Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (ιδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων – ενιαίο ταμείο ασφαλίσεως μισθωτών) εχορήγει μέχρις ενάρξεως ισχύος του ν. 3918/11 υπό μορφήν υπηρεσιών και φροντίδων των ιδίων αυτού οργάνων ή άλλων μετά των οποίων είχε συμβληθή ως π.χ. ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη (άρθρο 31 αν.ν. 1846/1951) και β) εκείνες που συνίσταντο σε αυτούσια υλικά αγαθά ως π.χ. φάρμακα, εις χρήμα δε όλες οι χορηγούμενες υπό μορφήν χρήματος παροχές, ως το επίδομα ασθενείας (άρθρο 35 αν.ν. 1846/51), το επίδομα μητρότητος (άρ. 39 αν.ν. 1846/51), τα έξοδα κηδείας (άρ. 32 αν.ν. 1846/51), ή οι αποτιμώμενες εις χρήμα παροχές. Ητο βεβαίως ενίοτε δυνατή η χορήγηση μεικτών – και εις είδος και εις χρήμα – παροχών ως π.χ. ιατρικής (ή νοσοκομειακής) περιθάλψεως και επιδομάτων ασθενείας συγχρόνως: Αν. Πετρόγλου «δίκαιον κοινωνικής ασφαλίσεως» τ. Α' σελ. 430.

III.2. Στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ο οποίος ήρχισε να λειτουργή από 2-9-2011, μετεφέρθη και ενετάχθη ο κλάδος υγείας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. καθ' όσον αφορά στις εις είδος παροχές ασθενείας. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. από της ενάρξεως λειτουργίας του υπεισήλθεν ως καθολικός διάδοχος στις υποχρεώσεις τού αμέσως ανωτέρω κλάδου του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., οι συμβάσεις του οποίου εξηκολούθησαν να ισχύουν έναντι του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.. Επομένως από 2-9-2011 απετέλεσαν οφειλές του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. οι εκ συμβάσεων οφειλές του αμέσως ανωτέρω κλάδου του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., αφού ο κλάδος αυτός έπαυσε από 2-9-2011 να ανήκη στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.. Οι οφειλές αυτές εβάρυναν τις πιστώσεις του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά ποσοστόν 50% μέχρι και 4-2-2013. Από 5-2-2013 (οπότε ενεκρίθη ο πρώτος προϋπολογισμός του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) και εντεύθεν οι ανεξόφλητες οφειλές, οι οποίες είχαν ήδη προκύψει στις 5-2-2013 ή προκύπτουν μεταγενεστέρως από συμβάσεις του εν λόγω κλάδου του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., εξοφλούνται μόνον από πιστώσεις του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ανεξαρτήτως αν τα σχετικά παραστατικά έγγραφα είχαν εκδοθή προ της εγκρίσεως του πρώτου προϋπολογισμού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ή μετά την έγκριση (αφού «δεν χωρεί διάκρισις εκεί ένθα ο νόμος δεν διακρίνει»). Προς κάλυψη μέρους των υφισταμένων στις 31-12-2011 οφειλών (και προς φαρμακευτικές εταιρείες) τού Ε.Ο.Π.Υ.Υ. το ελληνικό δημόσιο υπεχρέωθη να χρηματοδοτήση τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δυνάμει των εκτεθεισών στην παράγραφο II.Ζ της παρούσης διατάξεων. Δυνάμει της ειρημένης Π.Ν.Π. ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς αντιμετώπιση των δαπανών του ηδύνατο να μεταβιβάζη πιστώσεις

(μεταξύ άλλων και) στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. [η δυνατότης αυτή κατηγορήθη σιωπηρώς δυνάμει των διατάξεων του ν. 4238/2014 (Α 38)].

III.3. Δια την πραγματοποίηση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού η ενταύθα τυγχάνουσα εφαρμογής ελληνική δημοσιονομική νομοθεσία προέβλεψε δύο διαφορετικές κατηγορίες διαχειριστών (υπό την ευρείαν έννοιαν) του δημοσίου πλούτου (δημοσιονομικών οργάνων). Της μιάς κατηγορίας τα όργανα [αρμόδια διά α) την λήψη της αποφάσεως περί πραγματοποιήσεως μιάς δαπάνης, β) τον υπολογισμό του ακριβούς ύψους της εις βάρος της αντιστοίχου πιστώσεως και γ) την έκδοση της διαταγής καταβολής (πληρωμής) της δαπάνης] απετέλεσαν τους διατάκτες. Της άλλης κατηγορίας τα όργανα [αρμόδια να εκτελούν τις αποφάσεις των διατακτών και να καταβάλλουν την δαπάνην] ήσαν οι υπόλογοι. Κατ' άρθρον 20 ν. 2362/1995 οι διατάκτες διακρίνονται σε κυρίους και δευτερεύοντες [η αυτή διάκριση γίνεται και από το άρθρο 65 παρ. 1 του μη τυγχάνοντος ενταύθα εφαρμογής ν. 4270/2014 (Α 143)]: Κύριος διατάκτης (κατά τον ν. 2362/1995) είναι ο έχων την αρμοδιότητα να αναλαμβάνη υποχρεώσεις εις βάρος πιστώσεων διατεθεισών εις αυτόν απ' ευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ δευτερεύων διατάκτης ο αρμόδιος να αναλαμβάνη υποχρεώσεις εις βάρος πιστώσεων διατεθεισών εις αυτόν κατόπιν εντολής του κυρίου διατάκτου: Ν. Μπάρμπας «στοιχεία δημοσιονομικού δικαίου» σελ.101 - 103. Χαρακτηριστικόν των δευτερευόντων διατακτών ήτο ότι οι κύριοι διατάκται μετεβίβαζον εις αυτούς δι' ειδικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής (χ.ε.π.) – ήτοι ειδικής διοικητικής πράξεως αποτελούσης εντολήν πληρωμής – μέρος των πιστώσεων ωρισμένων κονδυλίων του προϋπολογισμού, ίνα, επί τη βάσει των μεταβιβαζομένων εις αυτούς πιστώσεων, προβαίνουν εφ' εξής εις έκδοσιν χ.ε. προς πληρωμήν νομίμως αναγνωριζομένων δαπανών. Δια του χ.ε., με το οποίον μετεβιβάζοντο πιστώσεις εις τον δευτερεύοντα διατάκτην, ο τελευταίος καθίστατο «επίτροπος», ήτοι αντιπρόσωπος του κυρίου διατάκτου. Ως εκ τούτου τα χ.ε. δια των οποίων μετεβιβάζοντο πιστώσεις εις δευτερεύοντα διατάκτην ωνομάζοντο «επιτροπικά εντάλματα»: Μιχ. Δ. Στασινόπουλος «μαθήματα δημοσιονομικού δικαίου» έκδοσις τρίτη σελ. 118-119.

III.4. Δια του θεσμού της αντιπροσωπεύσεως το πρόσωπον ενεργεί νομικάς πράξεις δι' άλλου οσάκις ένεκα πραγματικών ή νομικών λόγων είναι εις αυτό αδύνατον ή δυσχερές να ενεργήση αυτοπροσώπως. Άμεσος αντιπροσώπευσις – κατ' άρθρον 211 Α.Κ. - είναι η δήλωσις βουλήσεως ή η λήψις τοιαύτης δηλώσεως ην ποιείται τις εντός των ορίων της εξουσίας του επ' ονόματι και δια λογαριασμόν άλλου, ούτως ώστε η εξ αυτής νομική ενέργεια να παραχθή αμέσως και απ' αυθείας

δια τον αντιπροσωπευόμενον: Γ. Μπαλής «γενικαί αρχαί του αστικού δικαίου (κατά τον κώδικα)» έκδοσις δευτέρα παράγραφοι 107-112, Σπυριδάκης «γενικές αρχές» σελ. 775 & επόμεν..

III.5. Εφ' όσον εμπλέκονται πλείονα νομικά πρόσωπα (ν. π.) σε παράνομες και ζημιογόνες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες, ο προσδιορισμός του ν.π. το οποίον υπέχει αστικήν ευθύνην κατ' άρθρα 105 και 106 εισ.ν.α.κ. γίνεται βάσει της ιδιότητος του οργάνου εξ ου εκπορεύεται η παράνομος και ζημιογόνος πράξη, παράλειψη ή υλική ενέργεια. Ειδικώτερον: Ευθύνην κατά τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις υπέχει εκείνο το ν.π. επ' ονόματι και διά λογαριασμόν του οποίου έχει ενεργήσει (ή έχει παραλείψει να ενεργήσει) το όργανο στο οποίο αποδίδεται η αναφερθείσα πράξη, παράλειψη ή υλική ενέργεια. Την βαρύνουσα επομένως σημασία δια τον προσδιορισμό του αστικώς απευθύνου ν.π. (είτε πρόκειται για το ν.π. του κράτους είτε πρόκειται για ν.π.δ.δ.) έχει όχι ο *in abstracto* δεσμός του οργάνου με το ν.π. στο οποίο μονίμως και διαρκώς υπάγεται, αλλά η *in concreto* σύνδεση της παράνομου και ζημιογόνου συμπεριφοράς με το ν.π. δια λογαριασμόν του οποίου γίνεται. Τούτο σημαίνει ότι το κράτος και τα ν.π.δ.δ. ευθύνονται κατά τις ως άνω διατάξεις όχι μόνο διά τις παράνομες και ζημιογόνες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες των οργάνων των αλλά και δι' εκείνες οργάνων άλλων ν.π.δ.δ. ή του κράτους, εφ' όσον τα όργανα αυτά ενεργούν (ή παραλείπουν να ενεργήσουν) διά λογαριασμόν αυτών και (αντιθέτως) ένα ν.π.δ.δ. ευθύνεται κατά τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις τόσο για τις παράνομες και ζημιογόνες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες των οργάνων του όσο και για εκείνες οργάνων άλλων ν.π.δ.δ. ή του κράτους, όταν τα όργανα αυτά ενεργούν (ή παραλείπουν να ενεργήσουν) διά λογαριασμόν του: Προκ. Παυλόπουλος «η αστική ευθύνη του δημοσίου κατά τους κανόνες του δημοσίου δικαίου» ημίτ. Α' σελίδες 98, 99, με παραπομπές στη θεωρία και στη νομολογία, Σπηλιωτόπουλος «εγχειρίδιο διοικητικού δικαίου» έκτη έκδοση τόμ. Ι σελ. 227 παράπλ. αριθμ. 227 με παραπομπή στη νομολογία του Αρείου Πάγου.

IV. ΥΠΑΓΩΓΗ – ΠΟΡΙΣΜΑ

IV.1. Εν προκειμένω, ως α) βεβαιούται δια του υπ' αριθμ. πρωτ. Γ 31/468/2013 εγγράφου της Υπηρεσίας και β) αποδεικνύεται (και) από τις συνημμένες στο έγγραφο αυτό δύο καταστάσεις στις οποίες αναγράφονται τα αφορώντα στη μη εξοφληθείσα οφειλή του ερωτήματος παραστατικά της «φάρμακον», τα μη εξοφληθέντα τιμολόγια εξεδόθησαν από την αμέσως ανωτέρω ανώνυμη φαρμακευτική εταιρεία λόγω πωλήσεως φαρμάκων και η εξ αυτών οφειλή ανάγεται στη λειτουργική δραστηριότητα του μεταφερθέντος και ενταχθέντος στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

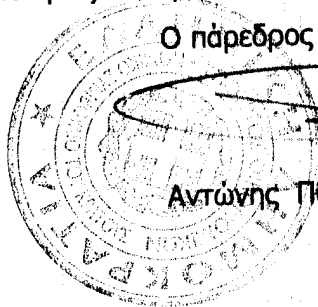
κλάδου υγείας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. όσον αφορά στις εις είδος παροχές ασθευείας. Το όπι ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. είναι οφειλέτης της εν λόγω οφειλής επιβεβαιώνεται και από τα «επιτροπικά εντάλματα» δια των οποίων ο (οφειλέτης) Ε.Ο.Π.Υ.Υ., δυνάμει και εις εκτέλεσιν - αποφάσεων αρμοδίου οργάνου αυτού, ήτοι του κυρίου διατάκτου (διοικητικού αυτού συμβουλίου), μετεβίβασε πιστώσεις προς το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά τον χρόνον ισχύος του ν. 2362/1995, προκειμένου να συνεχισθή και ολοκληρωθή το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας εκτελέσεως δαπανών και επακολουθήση το τελευταίο στάδιο της (λογιστικής) διαδικασίας εκτελέσεως δαπανών (το οποίο συνίσταται στην πληρωμή της δαπάνης): Ορ. σχετ. Μπάρμπαν όπου ανωτέρω σελ. 109 - 115. Το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. διά των αρμοδίων οργάνων του (δευτερεύοντος διατάκτου και υπολόγου) ενεργεί εν προκειμένω επ' ονόματι, δια λογαριασμόν και ως αντιπρόσωπος του οφειλέτου της εκχωρηθείσης απαιτήσεως (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.). Από τυχόν παράνομες και ζημιογόνες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες των αμέσως ανωτέρω οργάνων του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. [αρμοδίων δια να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν τα επόμενα στάδια της ως άνω διαδικασίας (εκτελέσεως των δαπανών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.)] α) θα ευθύνεται μόνον ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και β) το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν θα υπέχη αστικήν ευθύνην κατ' άρθρα 105 και 106 εισ.ν.α.κ..

IV.2. Βάσει των εκτεθέντων, το Ν.Σ.Κ. στερείται γνωμοδοτικής αρμοδιότητος, επειδή το προκείμενον ερώτημα αφορά σε ζήτημα μη ανήκον στην αρμοδιότητα του ερωτώντος (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.), αφού τα όργανά του ενεργούν ως αντιπρόσωποι και δια λογαριασμόν άλλου νομικού προσώπου (ήτοι του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.), από τυχόν δε παράνομες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες των οργάνων του το ερωτών Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν θα ευθύνεται.

V. ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το Ν.Σ.Κ. στερείται γνωμοδοτικής αρμοδιότητος, επειδή το ερώτημα δεν αφορά σε ζήτημα αρμοδιότητος του ερωτώντος.-

Ο πάρεδρος του Ν. Σ. Κ.

Αντώνης Παπαγεωργίου